

Sygn. akt: I C 3540/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Żywicki
Protokolant:	stażysta Paulina Rzepczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2015 r. w O.

sprawy z powództwa (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.,

przeciwko E. G.,

o zapłatę,

oddala powództwo.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 3540/14

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 836,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18.02.2014r.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwana jest odpowiedzialna za zalanie mieszkania należącego do osoby trzeciej, którą łączyła umowa ubezpieczenia zawarta z powodem. Zalanie powstało na skutek awarii instalacji wodnej lokalu zajmowanego przez pozwaną za którego należyte utrzymanie wpieniona odpowiada. Ponieważ powód w ramach umowy ubezpieczenia wypłacił poszkodowanemu kwotę 836,78 zł, pozwana zgodnie z art. 828 §1 kc kwotę tę winna zwrócić powodowi. Wezwana do zapłaty należności tej pozwana nie uiściła.

Pozwana **E. G.** nie wniosła odpowiedzi na pozew, nie stawiła się także na rozprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Przed dniem 02.02.2014r. na dachu budynku przy ul. (...) -S. 27/10 istniejący tam lód zablokował swobodny odpływ wody z topniejącego śniegu. Za prawidłowy odpływ wody odpowiadał właściciel budynku, tj. (...) O. - Zakład (...) i budynków (...) w O.. W związku z tym zdarzeniem szkodę zgłosił jedynie najemca lokalu nr (...), u którego w dniu 02.02.2014r. nastąpiło zalanie skutkiem czego uszkodzeniu uległy powłoki malarskie w kuchni i łazience oraz lampa jarzeniowa w kuchni. W toku postępowania likwidacyjnego nie ustalono przyczyny zalania.

(dowód: pismo z dnia 14.04.2014r. – k. 5; protokół likwidacji szkody – k. 6-8)

W ramach zawartej umowy ubezpieczenia powód wypłacił najemcy lokalu nr (...) odszkodowanie w kwocie 836,78 zł.

(dowód: pismo k. 9, wydruk przelewu k. 10).

Powód wzywał pozwaną do zapłaty kwoty 836,78 zł, lecz wezwanie powróciło z adnotacją „zwrot – nie podjęto w terminie”.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 11-13)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 339 §1 i 2 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

W ocenie sądu okoliczności przytoczone w pozwie oraz w pismach doręczonych pozwanemu przed rozprawą budziły wątpliwości sądu.

Z załączonego do pozwu protokołu likwidacji szkody w żaden sposób nie wynika, jakoby przyczyną zalania mieszkania poszkodowanego było działanie bądź zaniechanie pozwanej. Co więcej – w treści tegoż protokołu wprost zawarto informację, że przyczyna zalania jest nieznana (por. k. 6).

Nadto pismo właściciela budynku z dnia 14.04.2014r. zawiera informację, jakoby przyczyną szkody (którą jako jedyny zgłosił najemca lokalu nr (...)) było zablokowanie odpływu kosza zlewowego na dachu budynku (por. k. 5).

Zgodnie z art. 828 §1 kc jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej **odpowiedzialnej za szkodę** przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania.

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, tj. wykazującego podstawy odpowiedzialności pozwanej za szkodę.

Zgodnie z art. 230 kpc gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, **mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może** fakty te uznać za przyznane. O ile samo powstanie szkody można uznać za fakt przyznany przez stronę pozwaną o tyle (w świetle przedłożonych dokumentów) nie sposób uznać za takowy podnoszony przez powoda fakt nienależytego utrzymania przez pozwaną stanu technicznego zajmowanego przez nią lokalu.

Nadto, co istotne, możliwość uznania przez sąd za przyznane faktów nie dotyczy związku przyczynowego między zdarzeniem (przyczyną) a powstaniem szkody. Związek przyczynowy bowiem nie należy do kategorii faktów, które mogą być przyznawane a jedynie stanowi pewnego rodzaju relację między tymi faktami (zdarzeniem a szkodą) rozumianą jako normalne następstwa jednego faktu wynikłego z faktu innego (art. 361 kc).

Powód jako profesjonalista nie powinien zakładać, że pozwana nie stawi się na rozprawę i nie wda się w spór, zaś sąd opierając się jedynie na twierdzeniach pozwu wyda wyrok zaoczny w całości uwzględniający powództwo. Lektura treści pozwu i załączonych do niego dokumentów pozwala stwierdzić, że powód już w pozwie złożył stosowne wnioski dowodowe i załączył dokumenty mające być przedmiotem postępowania dowodowego. Liczył się zatem z możliwością

powstania uzasadnionych wątpliwości w rozumieniu art. 339 kc a tym samym z koniecznością przeprowadzenia przez sąd postępowania dowodowego.

Nie mniej jednak na rozprawie w dniu 27.02.2015r. strona powodowa została zobowiązana do złożenia ostatecznych wniosków dowodowych (k. 31). Żaden dowód zaofiarowany przez powoda, tak zawnioskowany w pozwie jak i w późniejszym piśmie procesowym (k. 35) nie pozwalał na ustalenie przesłanek odpowiedzialności pozwanej za opisane w pozwie zdarzenie.

Tym samym powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanej.

Z uwagi na powyższe okoliczności sąd oddalił powództwo.

/-/ SSR Piotr Żywicki